

EEN GAT IN DE MARKT

(A Rise In The Market)

Komedie in twee bedrijven

door

EDWARD TAYLOR

vertaling

Irene Min

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN GAT IN DE MARKT - A RISE IN THE MARKET** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EDWARD TAYLOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sir Clive Partridge: vooraanstaand lid van de Britse EU-commissie

Mevrouw Gillian Partridge: zijn vrouw

Simon Prout: directielid van de Britse Ambassade in Parijs

Ernest Kibble: ambtenaar bij de Ambassade

Astrid: vertaalster bij de EU-commissie in Brussel

Louise Muller: voorheen in de VS wonende Amerikaanse,
getrouwd met een Frans zakenman

Jacques Berri: voorzitter van de EU-commissie, een Belg

DECOR:

Het stuk speelt zich af in een luxueuze penthouse-flat in Parijs.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat zien we een elegante zitkamer in een penthouse-flat in Parijs. Het is vroeg in de avond.

Rechts leidt er een boog naar de ingang van de hal en de voordeur. Twee slaapkamerdeuren aan de achterwand. Aan de linkerkant van de achterwand is een deur die uitkijkt op het balkon, met glazen schuifdeuren. Rechts achter een kleine nis die leidt naar de badkamer. Aan de linkerkant een deur naar de eetkamer, en een boog naar de keuken.

We horen stemmen in de hal. Ze zijn van Prout en Partridge, die binnenkomen. Ze zijn beiden elegant maar sober gekleed, zoals past bij ambtenaren van de regering die in het buitenland werken. Clive Partridge's pak is duurder. Hij is in een slecht humeur.

Partridge: Hoe kunnen ze die verdomde koffer nou kwijtraken tussen Bonn en Parijs?

Prout: De Duitsers zijn normaal altijd zo efficiënt.

Partridge: Efficiënt? Ha! De Duitsers die ik ken konden nog niet eens een drankfestijn organiseren in een bier-hal!

Prout: Dit is de zitkamer, meneer.

Partridge: In ieder geval was het een Frans vliegtuig, dus ik kan me ook indenken dat het hun fout is. Idiote lui, het enige waar ze om geven is een fooi. Die ene gozer verwachtte er een voor het vervoeren van een leeg karretje, hij zei dat het niet zijn schuld was dat mijn koffer zoek was. Die verdomde Fransen zijn net zo slecht als die verdomde Belgen!

Prout: Was u in Bonn voor de Algemene Ledenvergadering?

Partridge: Ja, ik was de belangrijkste spreker over internationale vriendschap. Dus hier ga je me opsluiten?

Prout: Ik hoop dat u het een beetje comfortabel vindt. Zoals u weet heeft de Ambassade een vaste flat voor VIP-bezoekers, maar die wordt op dit moment op gebreken onderzocht en ingericht.

Partridge: Op gebreken onderzocht?

Prout: Ja, vorige maand was er een Britse musical groep, ze waren de grote sterren op het Parijse Festival. Ik ben bang dat ze nogal wat schade hebben aangericht.

Partridge: Zeker een van die verdomde popgroepen.

Prout: Nee, het was het Windermere Strijkkwartet. Ze hoopten om de

Bach Award te winnen, maar in ieder geval hebben ze die van Mozart gekregen.

Partridge: Ze hebben zeker Brahms en Liszt gespeeld.

Prout: Ik moest deze flat heel snel vinden. Maar ik denk dat het alles in zich heeft wat u nodig heeft.

Partridge: Drank?

Prout: Ja zeker, ik heb de voorraadkast gevuld.

Partridge: Nou, schenk me dan maar een groot glas whisky in.

Prout: Natuurlijk, meneer Partridge. *(gedurende de volgende dialoog gaat Prout naar de drankkast en schenkt Partridge de whisky in. Partridge kijkt even rond voordat hij gaat zitten)* En er is voldoende te eten in de keuken. We hebben deze flat voorlopig maar gehuurd. De eigenaar moest plotseling naar het buitenland voor zaken. Soda, meneer? Of water?

Partridge: Doe niet zo grappig, man. *(Prout komt naar hem toe met pure whisky)*

Prout: Gewoon wat geluk, eigenlijk. Nou ja, gedeeltelijk geluk en gedeeltelijk ikzelf die heel snel iets kan regelen. Het is altijd moeilijk om een plaats te vinden om te overnachten in Parijs, maar met de conferentie van morgen is het eigenlijk onmogelijk.

Partridge: Het zal wel vol komen te zitten met buitenlanders, denk ik zo.

Prout: Vorig weekend kwam ik een vent tegen in de Club van de Verenigde Naties. Een Frans zakenman, die had plotseling problemen gekregen met een van zijn buitenlandse bedrijven en moest er toen supersnel naartoe.

Partridge: Drink jij niet?

Prout: Nee, dank u, meneer. Ik drink niet. Nou ja, soms. Af en toe een portje met Kerstmis, of voordat de koningin gaat spreken, weet u wel.

Partridge: Nou, schenk jezelf maar een whisky in en dan drink je het maar voor jezelf. In feite mag je zelfs mijn glas gebruiken.

Prout: Oh, eh.... dank u. *(Prout neemt het lege glas van Partridge en vult het weer)* In ieder geval wilde hij deze flat verhuren, gemeubileerd en al, dus ik heb het meteen aangenomen. Ik heb hem een cheque van de Britse Ambassade gegeven die drie maanden vooruitbetaalt, en ik heb de sleutels gekregen. Oh, ik zal ze meteen aan u geven. Nu ik eraan denk, ik heb direct een kopie laten maken, want ik veronderstel dat mevrouw Partridge u gezelschap zal gaan houden.

Partridge: Ja, ze komt over vanuit Rome. *(Prout geeft sleutels aan Partridge)*

Prout: Mij wordt verzocht ook een exemplaar van de sleutels bij me te houden door de Ambassade. Ik geloof dat u op zaterdag vertrekt, meneer.

Partridge: Ja, inderdaad, een workshop in Luxemburg. Honderd delegaties komen vanuit alle hoeken van Europa overgevlogen.

Prout: En wat is het onderwerp?

Partridge: De verstopping van het luchtverkeer van de Europese Unie. Maar luister eens even, wat gaat de Britse Ambassade doen aan mijn zoekgeraakte koffer?

Prout: Ze bellen elk uur de luchthaven. En onze meneer Kibble koopt op dit moment nieuwe sokken en ondergoed voor u. Hij kan hier elk moment zijn.

Partridge: Ik kan op dit moment geen problemen gebruiken. Deze conferentie is heel belangrijk.

Prout: Inderdaad, meneer, en iedereen zal op u stemmen tijdens de verkiezingen van morgen. We willen allemaal een Britse Voorzitter van de Handelscommissie zien. En u zult worden voorgedragen door de aftredende Voorzitter?

Partridge: Dat heb ik begrepen. Monsieur Berri is een puritein, hij stelt moraal en gematigdheid hoog in het vaandel. Schenk me nog eens een whisky in, wil je?

Prout: Natuurlijk, meneer. (*Prout vult zijn glas weer*) Het is traditie dat op de Conferentie de genomineerde Voorzitter wordt gekozen.

Partridge: Zeker. Hij is zeer onder de indruk van mijn werk voor het Puriteinse Lagerhuis.

Prout: Dat zijn we allemaal, meneer.

Partridge: Ik heb me ervoor ingespannen om porno-films te weren uit Groot Brittannië, weet je. Dus ik moest er honderden bekijken. Sommigen meerdere keren.

Prout: En u heeft zich ook onderscheiden in Europese aangelegenheden. Ik geloof dat u degene was die de regels heeft voorgesteld voor de EU-eieren?

Partridge: Zeker. Het is nu toegestaan dat ze in vijf verschillende klassen ingevoerd mogen worden, met niet minder dan een biljoen eieren per week.

Prout: Is dat wettelijk verplicht?

Partridge: Absoluut.

Prout: En bent u niet bezig het probleem van de Melkberg aan het oplossen?

Partridge: Dat heb ik al gedaan.

Prout: Wat was daar nu precies het probleem?

Partridge: Een hoop verdomde onzin. De Franse heuvelboeren hadden problemen met de hoeveelheid melk die ze produceerden, de koeien vonden het niet leuk om op de helling gemolken te worden. Ze marcheerden Parijs binnen.

Prout: De koeien?

Partridge: De boeren. We verdriedubbelden de melksubsidie, zodat ze flink konden leven van niet zoveel melk. Toen gingen alle boeren in Europa meer koeien fokken om meer subsidie te kunnen krijgen, inhalige duivels. We hebben erover gedacht om ze maar te laten steriliseren.

Prout: De boeren?

Partridge: De koeien. Op het laatst kwamen we met een flink melkoverschot te zitten. Monsieur Berri dumppte ze op mijn schoot vorige week.

Prout: Wat smerig.

Partridge: Ik heb de oplossing gevonden: we verkopen het goedkoop aan de Russen. Het spul is gisteren hun richting opgegaan in vrachtwagens met koelkasten erin.

Prout: Monsieur Berri zal wel blij zijn.

Partridge: Dat moet hij zijn. Hij komt hier vanavond langs om te horen hoe het gegaan is.

Prout: Monsieur Berri komt hierheen?

Partridge: En het lijkt erop dat ik hem moet gaan begroeten in de kleding waar ik in gereisd heb.

Prout: Ik weet zeker dat mijn collega hier snel zal zijn met wat schone kleding. Wellicht wilt u ondertussen wat rondkijken in de flat, heer Clive? *(Prout gaat wat rondlopen, doet deuren open en zegt wat alles is: Partridge volgt, schijnbaar onder de indruk. Prout begint rond te lopen en alle kamers te laten zien: hij denkt dat Partridge hem volgt, maar die zit nog in zijn stoel)* U heeft twee slaapkamers... allebei met een bed natuurlijk, ik denk dat u dit balkon uiterst plezierig zult vinden....een deur die vanzelf op slot springt, voor de veiligheid. *(Prout draait de klink om en schuift de balkondeur open)* Zal ik hem openlaten? Het is zo'n mooie avond, vanaf hier kun je de Ambassade zien, net over de weg. Ik hoop dat u dat gemakkelijk vindt.

Partridge: Het ziet er wel mooi uit.

Prout: Hier is de eetkamer, ah.... en met een mooi snuffje hier.... *(Prout doet een klein deurtje open dat eruit ziet als een kluisdeur, halverwege de linkermuur)* Mijn zakenrelatie heeft een papierversnipperaar, om belangrijke papieren te vernietigen, tegen eventuele bedrijfsspionage. Doe hier vertrouwelijke gegevens in en het wordt automatisch verpulverd om daarna zijn weg te vervolgen naar de vuilverbrander hier beneden. *(doet het deurtje dicht)*

Partridge: *(staat op)* Ik ga even een bad nemen.

Prout: *(gaat verder)* En hier is de keuken.

Partridge: Moet ik een bad nemen in de keuken?

Prout: Nee, nee, natuurlijk niet, heer Clive. De badkamer is hier, sta mij toe het water alvast in het bad te laten lopen, ik veronderstel dat u zich eerst wilt ontkleden...

Partridge: Dat is inderdaad mijn gewoonte, ja. Hier is de slaapkamer, zeg je. *(Partridge gaat naar de rechterslaapkamer, het dichtst bij de badkamer, laat de deur halfopen. Prout gaat de badkamer binnen en praat ondertussen verder)*

Prout: De Ambassadeur vond het heel goed van mij dat ik deze flat zo snel voor u gevonden heb. Het voordeel van een flat waar in gewoond wordt is, dat je er zeker van kunt zijn dat alles er is en goed functioneert. *(ondertussen heeft hij de badkranen opengedraaid. We horen een hoop gesputter van slechtlopend water, daarna gerommel en gebons van de boiler in de keuken)*

Partridge: *(vanuit slaapkamer)* Lieve hemel, wat is dit: de Derde Wereldoorlog?

Prout: *(vanuit badkamer)* Het lijkt erop dat we een klein probleempje met de boiler hebben, meneer. Waarschijnlijk een luchtbel. *(de geluiden houden op, Prout heeft de kranen dichtgedraaid. Prout vanuit badkamer)* Geef hem even een momentje om te ontluchten. Hij is twee dagen niet gebruikt. Dit soort apparaten werkt soms beter als je het plotseling aanzet. Nog een keer nu. *(hij zet de kranen weer open, en de geluiden beginnen weer. De boiler maakt nu vreselijk veel lawaai. Prout draait de kranen maar weer dicht. Prout stormt vanuit de badkamer richting keuken)* Ik moest dat maar niet meer doen, meneer. Ik denk dat ik er beter maar even naar kan gaan kijken. *(de voordeurbel gaat)*

Partridge: *(vanuit slaapkamer)* Was dat de bel? Ik verwacht mijn vrouw nog niet.

Prout: Het is in orde, meneer Clive, waarschijnlijk is het mijn collega van de Ambassade.

Partridge: Nou, handel jij het dan maar even af, ik zou nu graag wat privacy hebben. *(de slaapkamerdeur is nu dicht. Prout gaat naar de hal. We horen hem de voordeur opendoen en praten tegen de bezoeker, die met een accent spreekt. Het is Astrid, een aantrekkelijke, intelligente vrouw van begin twintig. Ze is in een vastberaden stemming)*

Prout: Oh, mevrouw Partridge? Komt u verder, we hadden u nog niet verwacht.

Astrid: Meneer Clive is hier?

Prout: Ja, hij is net aangekomen. Ik ben van de Britse Ambassade, Simon Prout. *(ze komen binnen)*

Prout: Ik zal meneer Clive zeggen dat u er bent, mevrouw Partridge.

Astrid: Doet u dat alstublieft. Maar ik ben niet mevrouw Partridge.

Prout: Ik denk dat hij heel... u bent niet? Oh, nou, sorry, dan denk ik niet dat de heer Clive in staat is om u te ontvangen. Hij kan vanavond helemaal niemand ontvangen.

Astrid: Zeg hem dan dat hij zijn bril opzet. Hij zal me zeker willen zien.

Prout: Ik denk niet dat u helemaal begrijpt... *(terwijl Prout begint te praten, komt Partridge uit de slaapkamer, hij draagt een exotisch uitzierende kimono, heeft zijn pak aan een hanger bij zich)*

Partridge: Ik moet zeggen dat u vriend toch een wat vreemde smaak heeft wat ochtendjassen betreft. Ik voel me net Suzie Wong. Bestaat er een kans dat dit snel gestoomd zou kunnen worden... *(als hij Astrid ziet, valt zijn mond open en zijn pak valt uit zijn handen)*

Partridge: Lieve hemel, wat doe jij hier?

Astrid: We moeten even praten.

Partridge: Praten... nu? Dat kan niet.... ik bedoel..... kijk... *(terwijl Partridge staat te stotteren, gaat de boiler weer hevig tekeer. Prout springt op om het te onderzoeken en valt over de kleding van Partridge. Pakt de kleding weer op en gooit deze over een stoel)*

Prout: Eh... ik ga maar even naar die boiler kijken, meneer. Ik weet niet wat daarmee aan de hand is. Monsieur Muller heeft niet gezegd dat hij problemen met zijn buizen heeft... *(Prout gaat de keuken in, doet de deur achter zich dicht. Gedurende de volgende paar minuten horen we veel gerommel van de boiler met af en toe stilte ertussendoor)*

Partridge: In Godsnaam, Astrid, je zou op dit moment helemaal niet in Parijs moeten zijn, maar in Brussel! Mijn vrouw kan hier elk moment zijn.

Astrid: Oké, wie is ze?

Partridge: Mijn vrouw? Ze is de vrouw met wie ik getrouwd ben, vaag persoon, schrijft gedichten, je weet wie mijn vrouw is!

Astrid: Niet je vrouw, de vrouw met wie je omgaat! In heel Europa! Bij de opera! Bij de paardenrennen! Vrienden vertelden me: Die Clive van jou heeft een nieuwe vriendin, mooi, jong... wie is ze? Niet je vrouw, met haar kan ik leven.

Partridge: Dat is meer dan ik kan.... ik bedoel, natuurlijk kan je niet met haar leven! Je mag haar niet eens ontmoeten! Wat is er met jou aan de hand? Je bent altijd tevreden geweest met onze verhouding.

Astrid: En nu ben ik erachter gekomen dat je er nog een andere verhouding bij hebt! De flat in Brussel, prima. De mooie momenten samen als je er was, prima! De rest van de tijd ben je met je vrouw die je niet begrijpt en geen nummertje met je maakt maar meteen gaat slapen, prima!

Partridge: Praat even wat zachter, wil je!

Astrid: Maar nog een vrouw erbij, met wie je uitgaat en loopt te flirten, dat is niet prima! Dat is helemaal verkeerd!

Partridge: Ik weet niet waar je het over hebt! Ik zal wat openbare gelegenheden bezocht hebben met mijn secretaresse.....

Astrid: Niet je secretaresse, die heeft platte schoenen en een jungle-outfit! Iedereen heeft je gezien met een vrouw met glamour!

Partridge: Nonsens, ik ken helemaal geen vrouw met glamour, behalve jou dan natuurlijk.

Astrid: Je denkt zeker dat dit gewoon een spelletje is, onze verhouding! Je denkt dat het er helemaal niets toe doet! Voor mij is het anders heel serieus!

Partridge: Als mijn vrouw erachter komt, zal het voor mij heel wat erger dan serieus zijn. Het zal tragisch zijn.

Astrid: Ik zal je laten zien hoe serieus het is voor mij.

Partridge: Eigenlijk, als wie dan ook erachter komt! Je weet dat ik morgen misschien tot Voorzitter gekozen ga worden. Een hint over een mogelijk schandaal en mijn kansen zijn verkeken. *(Astrid heeft ondertussen een klein flesje uit haar tas gehaald)*

Astrid: Twee van deze tabletjes laten mij binnen een paar minuten sterven! Ik heb ze altijd bij me, voor het geval je me gaat verlaten.

Partridge: Die man, Berri, dat is een ... Wat?! Ben je al je verstand kwijtgeraakt? Geef die dingen aan mij! *(hij worstelt met Astrid om de tabletten, maar ze houdt ze van hem weg en probeert ondertussen de dop open te draaien)*

Astrid: Het is zover! Ik kan ze nu innemen! Je hebt me bedrogen. Ik kan je niet vertrouwen! *(we horen de boiler niet meer en Prout komt binnen en kijkt alsof hij zeer tevreden is met zichzelf. Zijn glimlach verdwijnt als hij Partridge en Astrid ziet worstelen. Hij hoort de laatste paar woorden en stormt naar ze toe om te helpen)*

Prout: Wat is er aan de hand? Bent u in orde, meneer? Ik dacht dat u dit persoon kende! Ik zal de politie bellen! *(Partridge is erin geslaagd de tabletten af te pakken en Astrid en hij staan elkaar als twee kemphanen aan te kijken, nahijgend van het worstelen)*

Partridge: Nee, nee, het is in orde, Prout, alles is onder controle.... *(tot Astrid)* Schatje, word nou even rustig, hè... ik zal meewerken. Laten we hier even verstandig over praten.

Prout: Maar wie is deze mevrouw? En wat zijn dat voor tabletten?

Partridge: Ah.... eh.... wie zij is? Tabletten? Je kent haar toch, Prout, dit is.... eh..... tabletten..... ja..... dit is mijn dokter. Ja. En ze is nogal boos op mij, omdat ik mijn tabletten niet heb ingenomen.

Prout: Aha, ik begrijp het. Ik wist niet dat u pillen innam, meneer. Is er iets mis?

Partridge: Nee, niets. Ja, natuurlijk is er iets mis. Mijn rug. Pijn. Ik ben een martelaar, soms is mijn leven echt ondraaglijk. Maar deze mevrouw helpt me dan met eh.... verlichtende oefeningen. *(Partridge heeft ondertussen zijn rug beetgepakt en houdt die ondersteunend vast)*

Prout: Een slechte rug, ach, wat naar voor u. U heeft vast veel te veel gedaan. Werk, bedoel ik. Redt u het dan morgen wel, met de conferentie? Zal ik een rolstoel bestellen?

Partridge: Dank je Prout, maar dat is niet nodig. Mijn dokter zal wel op me letten, is het niet, lie... dokter. U zult zien dat ik het Voorzitterschap niet aan me voorbij zal hoeven laten gaan. Als Voorzitter zal ik meer tijd in Brussel door gaan brengen. *(Astrid peilt zijn vleierijen, en de boiler begint weer te rommelen)*

Prout: Ach hemel, daar begint hij weer. Excuseert u mij. Ik hoop niet dat dit betekent dat u tekort aan water zult hebben. *(hij snelt de keuken in. Partridge zet de pillen op een tafeltje en slaat een vleierende toon aan tegen Astrid)*

Partridge: Mijn lieve Astrid, je moet jezelf niet iets aandoen! Het zou fataal kunnen zijn! Dit moet allemaal een misverstand zijn. Er is geen andere vrouw in mijn leven.

Astrid: Zweer je het? Is er geen andere vrouw in je leven?

Partridge: Ik veronderstel dat mijn vrouw een soort vrouw is. Maar we waren het erover eens dat zij niet meetelde.

Astrid: Je vergezelde een vrouw met rood haar. Bij de opera, bij de paardenrennen...

Partridge: Rood haar? Op haar hoofd?

Astrid: Ook op andere plaatsen!

Partridge: Andere plaatsen?

Astrid: Nachtclubs, restaurants, je bent overal gezien!

Partridge: Ik kan me niet herinneren een roodharige vrouw vergezeld te hebben. Het moet toeval geweest zijn, iemand die toevallig op dezelfde plaats was als ik.

Astrid: Ik kan je data noemen!

Partridge: Zeg, laten we nou geen vuile was uithangen voor onze vriend van de Ambassade, liefje. Laten we hier in de andere kamer over hebben.

Astrid: Prima, ik zal je even de tijd geven om jezelf te verklaren. Maar niet veel tijd!

Partridge: Zeker weten! Want mijn vrouw komt hier over een uur! *(ondertussen duwt Partridge Astrid richting de slaapkamer en volgt haar naar binnen. Bij de deur roept hij naar Prout)* Prout, mijn dokter gaat me even onderzoeken in de slaapkamer, we kunnen niet

gestoord worden. (*Prout roept terug vanuit de keuken, hij heeft de boiler tijdelijk onder controle*)

Prout: Prima, meneer. Ik denk dat ik weet wat er aan de hand is. U heeft teveel input en uw buis doet het niet. (*Partridge gaat de slaapkamer in en doet de deur dicht. Prout gaat de keuken uit, wrijft zich in zijn handen. De voordeurbel gaat, hij gaat naar de hal. We horen hem praten tegen de heer Ernest Kibble, een ouder lid van de staf van de Ambassade, een vaag figuur*)

Prout: Ah, Kibble, je hebt de kleding.

Kibble: Ik hoop dat dit geschikt is - het moest allemaal nogal snel.

Prout: De heer Clive zal dankbaar zijn voor alles. Ik zal het hem direct geven.

Kibble: Eh..... mag ik binnenkomen, meneer Prout? Ik heb verontrustend nieuws.

Prout: Kan het niet even wachten?

Kibble: Ik denk het niet, meneer Prout, het is extreem belangrijk.

Prout: Oh, nou goed dan.

Kibble: Dank u, meneer Prout. (*gedurende de volgende dialoog komen Prout en Kibble binnen. Kibble draagt een groot pak met bruin papier, dat hij niet neerzet maar vasthoudt, eerst onder de ene arm en dan onder de andere*)

Prout: Meneer Clive wil deze flat zo snel mogelijk voor zichzelf hebben. Hij is verdiept in een zeer ingewikkeld gesprek.

Kibble: Ja, dat kan ik begrijpen.

Prout: Zijn vrouw kan ieder moment arriveren, en dan moet hij met meneer Berri praten.

Kibble: De Voorzitter van de Handelscommissie?

Prout: Inderdaad. Ze kunnen hier absoluut niet gestoord worden. Wel een geluk dat ik deze flat kon regelen via mijn vriend Muller, eh?

Kibble: Eh wel, ja en nee.

Prout: Wat bedoel je met ja en nee?

Kibble: Eh..... ja, ze zullen gestoord worden..... en nee, het is helemaal geen geluk dat u deze flat gevonden heeft.

Prout: Wat bedoel je daar nu weer mee?

Kibble: De politie is langs geweest op de Ambassade, meneer Prout, en heeft navraag gedaan over Meneer Muller.

Prout: Meneer Muller? Mijn goede vriend Muller, die de eigenaar is van deze flat?

Kibble: Dat klopt, meneer Max Muller. Alleen wijst alles erop dat hij niet de eigenaar is van deze flat.

Prout: Hij is niet de eigenaar van de flat?

Kibble: Hij is van zijn vrouw. Meneer Muller mocht hem helemaal niet

verhuren.

Prout: Lieve hemel. Hoe wisten ze dat hij hem verhuurd had?

Kibble: Dat wisten ze niet. Ze kwamen langs om erachter te komen waar meneer Muller is.

Prout: Meneer Muller moest naar het buitenland. Hij wilde wat zaken regelen.

Kibble: Oh nee. Hij wilde uit de gevangenis vandaan blijven.

Prout: Gevangenis?

Kibble: Het schijnt dat hij betrokken is bij enige dubieuze activiteiten. Hij was gearresteerd vanwege een geldzaak. Nu is hij verdwenen.

Prout: Maar.... waarom kwam de politie op de Ambassade?

Kibble: Ze hadden gehoord dat hij een vriend van u was.

Prout: Muller is geen vriend van mij! Ik heb hem pas twee keer ontmoet!

Kibble: Wij hebben de politie verteld dat u hem alleen maar heeft ontmoet vanwege het huren van deze flat. En ze vertelden ons dat hij zijn flat helemaal niet mocht verhuren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto